क्रमः सज्जीकृत आसीत्। अन्यथा गजो ऽपि मत्क्रमाक्रान्तो न गच्छति। शृगाल आह। अद्याप्येकवारं तवान्तिके तमानयिष्यामि। परं त्वया सज्जीकृतक्रमेण स्थातव्यं। सिंह आह। भद्र यो मां प्रत्यक्षं दृष्ट्वा गतः स पुनः कथमत्रैवागमिष्यति। तदन्यत् किमपि सत्त्वमन्विष्यतां। शृगाल आह। किं तवानेन व्यापरेण। त्वं केवलं सज्जितक्रमस्तिष्ठ। तथानुष्ठिते शृगालो ऽपि यावद्रासभमार्गेण गच्छति तावत् तत्रैव स्थाने चरन् दृष्टः। अथ शृगालं दृष्ट्वा रासभः प्राह। भो भगिनीसुत शोभनस्थाने त्वयाहं नीतो द्राग्मृत्युवशं गतः। तत् कथय किं तत् सत्त्वमतिरौद्रं यस्य वज्रसदृशकरप्रहारादहं मुक्तः। तच्छ्रुत्वा प्रहसन् शृगाल आह। माम सा वन्यसुखेनातिपुष्टा रासभी त्वामायान्तं दृष्ट्वा सानुरागालिङ्गितुमिच्छुर्धाविता। त्वं च कातरत्वान्नष्टः। सा पुनर्न शक्ता त्वां विना स्थातुं। तया तु नश्यतो ऽपि भवतो ऽवलम्बनार्थं हस्तः प्रसारिता नान्यकारणेन। तदागच्छ। स त्वत्कृते प्रायोपवेशनकृतमतिरेतद्वदति। यल्लम्बकर्णो यदि मे भर्ता न भवति। तदहमग्नौ जले वा प्रविशामि। विषं वा भक्षयिष्यामि। पुनस्तस्य वियोगं सोढुं न शक्नोमि। तत् प्रसादं कृत्वा तत्रागम्यतामिति। नो चेत् स्त्रीहत्या ते भविष्यति मन्मथश्च तव प्रकोपं करिष्यति। उक्तं च यतः।

स्त्रीमुद्रां मकरध्वजस्य जयिनीं सर्वार्थसम्पत्करीं।
एनां ये प्रविहाय यान्ति कुधियो मिथ्याफलान्वेषिणः।
ते तेनैव निहत्य निर्दयतरं नग्नीकृता मुण्डिताः।
केचिद्रक्तपटीकृताश्च जटिलाः कापालिकाश्चापरे ॥ ३६ ॥

अथासौ तद्वचनप्रत्ययितो भूयो ऽपि तेन सह प्रस्थितः। अथवा साधिदमुच्यते।

ज्ञानन्नपि नरो दैवात् प्रकरोति विगर्हितं।